

Bilag 9.

Rekommandation nr. 142 om beskyttelse af søfarende mod erhvervsulykker.

Den internationale arbejdsorganisations general-konference,

som er blevet sammenkaldt i Genève af det internationale arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sin 55. møderække den 14. oktober 1970, og

som finder, at der, selvom en række lande gør et stort arbejde for at begrænse antallet af ulykker, der tilstøder søfarende i deres erhverv, er mulighed for yderligere undersøgelser af sådanne ulykker og for yderligere foranstaltninger til deres forebyggelse, og at internationale normer indeholdende hensigtsmæssige planer for de skridt, der skal tages med hensyn til søfartssek-toren, derfor er ønskelige, og

som har besluttet at vedtage visse forslag vedrørende forebyggelse af ulykker om bord i skibe til søs og i havn, hvilket spørgsmål er punkt 5 på møderækkens dagsorden, og

som har bestemt, at disse forslag skal udformes som en rekommandation, der supplerer konventionen om forebyggelse af ulykker (søfarende), 1970, og

som har bemærket sig, at nedenstående normer er blevet udarbejdet under medvirken af den mellemstatlige rådgivende søfartsorganisation, og at det påtænkes fremover at søge organisationens medvirken med henblik på at virke for og sikre anvendelsen af disse normer,

har den 30. oktober 1970 vedtaget følgende rekommandation, der benævnes rekommandationen om forebyggelse af ulykker (søfarende), 1970:

1. I nærværende rekommandation omfatter udtrykket

- a. „søfarende“ alle personer, der er beskæftiget i en hvilken som helst egenskab om bord i skibe bortset fra krigsskibe, der normalt er beskæftiget i søfart;
- b. „erhvervsulykker“ alle ulykker, der tilstøder søfarende som følge af eller under deres beskæftigelse.

2. Ved gennemførelse af bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, i konventionen om forebyggelse af ulykker (søfarende), 1970 bør medlemmerne tage fornødent hensyn til eventuelle internationale systemer vedrø-

rende registrering af ulykker, der tilstøder søfarende, som den internationale arbejdsorganisation måtte have tilvejebragt.

3. Undersøgelser i medfør af artikel 3 i konventionen om forebyggelse af ulykker (søfarende), 1970 bør bl. a. omfatte følgende spørgsmål:

- a. arbejdsomgivelser såsom gulv o. lign. på steder, hvor arbejde udføres, opstilling af maskineri og indretning af færdselsveje og belysning samt arbejdsmetoder;
- b. hyppighed af ulykker inden for forskellige aldersgrupper;
- c. særlige fysiologiske eller psykologiske problemer forårsaget af skibsmiljøet;
- d. problemer, der skyldes fysisk belastning om bord i skibet, især som følge af forøget arbejdsbyrde;
- e. problemer og virkninger som følge af tekniske fremskridt og deres indflydelse på besætningers sammensætning;
- f. problemer, der skyldes menneskelige mangler såsom skødseløshed.

4. Ved udarbejdelse af bestemmelser om forebyggelse af ulykker som forudsat i artikel 4 i konventionen om forebyggelse af ulykker (søfarende), 1970, bør medlemmerne tage behørigt hensyn til eventuelle reglementer vedrørende søfarendes sikkerhed og sundhed, som det internationale arbejdsbureau måtte have udgivet.

5. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 5 i konventionen om forebyggelse af ulykker (søfarende), 1970 bør der tages hensyn til artiklerne 7 og 11 i konventionen af 1963 om sikring af maskineri samt de tilsvarende bestemmelser i rekommandationen af 1963 om sikring af maskineri, hvorefter pligten til at sørge for overholdelse af bestemmelsen om, at maskineri i brug skal være forsvarligt afskærmet og dets brug uden hensigtsmæssig afskærmning udelukket, påhviler arbejdsgiveren, medens der påhviler arbejderne en forpligtelse til ikke at bruge maskineri, uden at afskærmningen er på plads, og til ikke at sætte den tilvejebragte afskærmning ud af funktion.